



AVONDLICHT KENT VEEL VROEGER **(THE VIEW FROM SUNSET TOWERS)**

Toneelspel in twee bedrijven

door

KENT R. BROWN

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AVONDLICHT KENT VEEL VROEGER - THE VIEW FROM SUNSET TOWERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KENT R. BROWN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR:

Het werk van Kent R. Brown is in heel Canada, Australië en de Verenigde Staten uitgevoerd. Hij schreef onder andere **Valentines and Killer Chili, A Trick of the Light, Hope 'n Mercy, Reduced for Quick Sale, The View from Sunset Towers, The Phoenix Dimension, Dancing the Box Step, Welcome to Four Way: The Town that Time Forgot, Two Beers and a Hook Shot** en **Ciao, Baby!** Verder is hij de samensteller en bewerker van **Scènes en Monologen voor Jonge Acteurs** en **25 in 10: Vijfentwintig Stukken van Tien Minuten**. Zijn werk wordt uitgegeven door Dramatic Publishing Company. Zijn toneelwerken zijn vele malen onderscheiden. Met onder meer de prestigieuze *Drama-Logue Award* en een *Denver Center Theatre US West Theatre Fest Award*. **Larry's Favorite Chocolate Cake** (Larry's Favoriete Chocoladetaart) ontving een *McLaren Comedy Playwriting Festival Award*. Hij heeft veel workshops en cursussen in toneelschrijven en regisseren geleid. Van 1985 tot 1996 was hij hoofd dramaturgie bij het Mt. Sequoyah New Play Retreat te Fayetteville, Arkansas, waar hij geholpen heeft met het tot stand komen van vijftig nieuwe toneelstukken, geschreven door auteurs die uit heel Amerika geselecteerd waren. Hij heeft bij diverse theaterfestivals als (gast)jurylid gediend en heeft meer dan honderd toneelproducties geregisseerd. Samen met zijn vrouw Gayle woont Kent in Fairfield, CT.

The View From Sunset Towers by
KENT R. BROWN

INHOUD

EERSTE BEDRIJF

Groepsproloog

't Is Nu Of Nooit! - *Doris & Sparky*

De Huizen In De Plezierstraat - *Zuster Darlene*

De "King" Van De Eenarmige Push-Ups - *Clarence*

Afgeprijsd Om Snel Te Verkopen - *Dorothy*

Video Fantasieën - *Sarah*

Voor De Afwisseling - *Camilla*

Een Hedendaagse Patriot - *Lloyd*

TWEEDE BEDRIJF

De Lezeres - *Barbara.*

De Man Binnen In Mijn Vader - *Richard*

Het Menu Is Overal Hetzelfde - *Jackie*

Je Eten Staat In De Oven - *Crandall*

Langs De Bank - *Helen*

Klim Erop En Rijden Maar - *Carolyn*

De Standaardscore Lijkt Me Wel Wat - *Arthur*

We Kwamen, We Zagen, We Betaalden! - *Doris & Sparky*

Slottaferreel

Extra of alternatieve monologen

Het Is Oorlog In Mijn Huiskamer - *Fred*

Afslanken - *Charles*

Bedankt En Nog Een Prettige Dag - *Roger/Rhonda*

AVONDLICHT KENT VEEL VROEGER

Toneelspel in twee bedrijven

Personages:

Nodig is een groep van 9 dames en 6 heren. Met dubbelrollen kan er met 4 dames en 3 heren gespeeld worden. De acteurs blijven steeds op het toneel en richten zich zowel tot het publiek als tegen elkaar. Achter in het script staan nog enkel extra monologen.

Tijd:

Eind Twintigste Eeuw

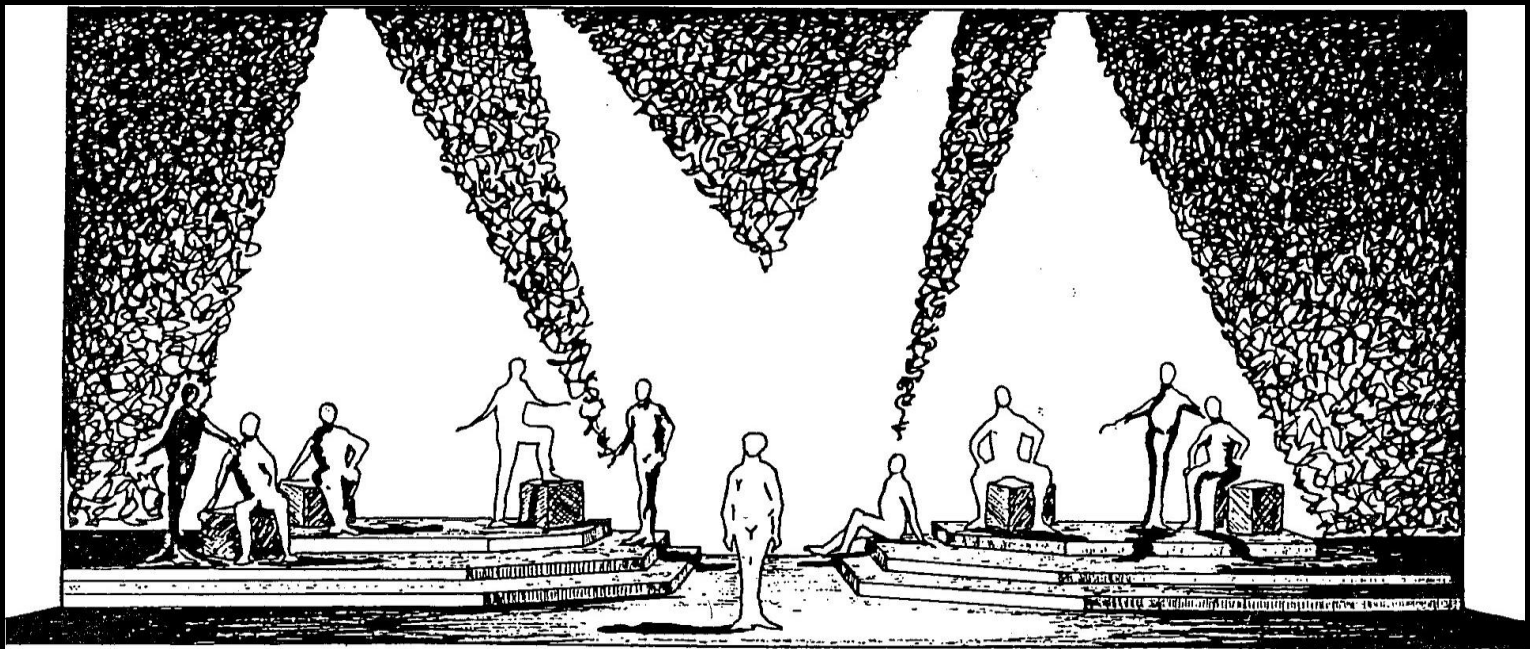
Decor - Rekwisieten - Kostuums:

Het decor moet uit twee "eilandjes" bestaan waarop gespeeld kan worden. Elk bestaat uit trapsgewijze platforms van verschillende hoogtes, wat een vloeiende wisselwerking mogelijk maakt tussen de acteurs onderling en die met het publiek. Wat eenvoudige kubussen kunnen dienst doen als stoelen, banken enz. Als richtlijn staat er op de volgende bladzijde een tekening van het decor. Rekwisieten kunnen vooraf op het toneel gezet worden, maar ook het toneel opgebracht worden door de acteurs. De acteurs dienen of hun kostuum aan te hebben, of de juiste kledingaccessoires bij zich te hebben.

Muziek / Overgangen:

Bij de overgang van de een naar de andere scène kan spaarzaam gebruik gemaakt worden van muziek en geluidseffecten.

NB: Wanneer er ACTEUR staat, kan ook ACTRICE bedoeld worden



VOORBEELD DECOR

Door Michael Riha, decorontwerper, afdeling Drama, University of Arkansas, Fayetteville.

EERSTE BEDRIJF

(Als het licht in de zaal uit gaat, nemen de ACTEURS, van wie sommigen in het publiek zaten, hun plaats op het toneel in. Anderen komen van de zijkant van het toneel en doen hetzelfde)

GROEPSPROLOOG

ACTEUR: Je kunt het aan hun ogen zien. Soms kijken ze dwars door je heen.

ACTEUR: Jonge mensen.

ACTEUR: Wat betekent iedereen die jonger is dan hij.

ACTEUR: Dat bedoelen ze niet zo. Velen van hen glimlachen, maken een praatje en lopen weer door. Maar soms betrap je ze terwijl ze naar je kijken met zo'n blik van: "Zo oud word ik nooit, toch?" En dan wil ik ze zeggen: "Dat mag je hopen, snotneus."

ACTEUR: Ze zien alleen maar onze buitenkant. De kant die in een hopeloze strijd met de zwaartekracht is verwickeld.

ACTEUR: De rollators, de wandelstokken, hier een daar een kromme rug.

ACTEUR: Of ze betrappen ons op zo'n ver-weg blik die we soms hebben als we denken aan iets dat in onze jeugd is gebeurd.

ACTEUR: Maar ze zien onze binnenkant niet. Onze geest. Onze volharding. Hoe denken ze dat we zo ver gekomen zijn? Stom geluk? Nou, 't is goed. Ze komen er nog wel achter. Ze zullen leren wat wij geleerd hebben.

ACTEUR: En wij zijn door schade en schande wijs geworden.

ACTEUR: En we hebben medailles als bewijs.

ACTEUR: We hebben veel gezien.

ACTEUR: En tot diep in de nacht geluisterd.

ACTEUR: En soms uit het raam gekeken om te zien wat anderen met hun leven deden.

't Is Nu Of Nooit!

Personages: DORIS en SPARKY, DR. SCHWARTZ en GROEPSLEDEN

(Twee grote koffers zijn bijna gepakt en klaar om meegenomen te worden)

DORIS: Tja, als je wilt zien wat ik met mijn leven doe moet je maar gauw kijken, want het is nu of nooit. *(tegen een andere ACTEUR)* Geef me dat shirt even aan, wil je, mop? Bedankt. Ik zou hier dolgraag nog even blijven om alle sappige roddels over jullie levens te horen, maar Sparky was zo dom om laatst in de spiegel te kijken. Sparky, laat eens zien wat er toen gebeurde. *(SPARKY beeldt het uit als mimespeler)* Hij schrok zich een hoedje. Daarna gilde hij. Sparky? *(SPARKY gilt)*

SPARKY: Doris kwam naar me toe rennen en keek ook in de spiegel. Toen gilden we allebei. *(DORIS en SPARKY gillen)* Om je dood te schrikken. Wie waren die oude mensen in de spiegel!

DORIS: Op dat moment wisten we het.

SPARKY: Ze vlogen als een schaduw heen.

DORIS: Uren, dagen, maanden—

SPARKY: Jaren!

DORIS: Dus zeiden we: 't Is nu of nooit!' en belden het reisbureau. *(DORIS gaat door met inpakken terwijl SPARKY reisfolders uitdeelt aan de andere ACTEURS)*

SPARKY: Bangkok, Rome, Cleveland. Overal huurauto's.

DORIS: Als het jullie gaat achtervolgen, hoor je het ook. Dat doet iedereen uiteindelijk.

SPARKY: Bonk, bonk, bonk. Zoals die T-Rex in Jurassic Park. Nu is het tijd om in actie te komen en mee te tellen voordat de grote afrekening komt.

DORIS: Sparky heeft de neiging te overdrijven. Maar goed, we besloten brutaalweg daar heen te gaan waar miljoenen voor ons al heengingen. De Goudkust, de Zilverkust...

SPARKY: De Bronskust!

DORIS: Istanbul, de Tower in Londen, Duitsland, Australië—

SPARKY: Club Med! Al die blote lijven daar.

DORIS: Dat is Sparky's idee. Ik vind het best. Waarom zou ik hem zijn fantasietjes misgunnen? Sparky, heb je de dental floss ingepakt? *(iemand geeft DORIS de dental floss)* O, dank je.

SPARKY: Heerlijke gerechten die we niet kunnen uitspreken, entreprijzen voor musea met lange gangen zonder toiletten, couponboekjes voor de seksshops in Shanghai—

DORIS: Dat was Sparky's idee. Ik vind het best. Waarom zou ik hem zijn fantasietjes mis... Nou ja, u begrijpt het wel.

SPARKY: Alle vervoer en belastingen inbegrepen!

DORIS: Soms zou ik me tot een balletje willen oprollen en dan gewoon weggrollen. Me gewoon voor alles verstoppen, de pressie, de dagen die steeds hetzelfde zijn... Maar ik moet op mijn hoede blijven. Er moet op Sparky gelet worden. Hij zit in een moeilijke periode. Hij kijkt tv naar Homeshopping, pakt de telefoon en daar gaan we weer. Ik kom thuis uit de schoonheidssalon en we hebben—

SPARKY: Een nieuw tv-toestel! Een paar ski's. Een abonnement voor vijftig jaar op de Muziek Van De Maand Club!

DORIS: We gaan luisteren naar symfonieën van componisten die nog niet eens geboren zijn!

DR. SCHWARTZ: Net als de farao's, Doris.

SPARKY: Dat is onze geriater, dokter Schwartz. Als bijvak heeft hij filosofie gedaan.

DR. SCHWARTZ: Hij bereidt zich voor. Hij verzamelt dingen voor de laatste reis. Het staat met grote neonletters op de muur geschreven, Doris. Je kunt deze reis beter maken nu Sparky nog in goede gezondheid verkeert.

DORIS: *(gebaart naar SPARKY)* Noem je dat goede gezondheid? Maar ik hou van hem en hij houdt van mij en na een miljoen jaar getrouwd te zijn, zijn we met de heupen aan elkaar gegroeid. Bovendien kan ik ook weinig potten meer breken, dus het is lood om oud ijzer. Ik doe al het werk en ik doe al het werk. Klinkt dat bekend? *(het geluid van een vertrekkend cruiseschip klinkt en iemand roept: "Alleman aan boord!")*

SPARKY: Ze zeggen nog steeds "alleman aan boord", Doris.

DORIS: Blijkbaar, schat. Oké allemaal, we gaan er vandoor, het universum zien! Als er iemand eens per week langs zou willen komen om de plantjes water te geven, zou ik daar zeer dankbaar voor zijn.

ACTEUR: Ik zal voor alles zorgen, Doris.

ACTEUR: Zet 'm op, Sparky!

ACTEUR: Maak je maar nergens zorgen over!

SPARKY: Als je echt wilt beven van opwinding, moet je mijn nieuwe superstofzuiger eens proberen. Gewoon er op gaan zitten en je weet niet wat je overkomt!

DORIS: Sorry dat we niet gezellig kunnen blijven kletsen, maar we komen weer terug! Sparky, pak je koffer! (*DORIS tilt haar bagage op en met een blik van “ik denk niet dat ik dit overleef” naar het publiek gaat ze wankelend het toneel af. SPARKY wendt zich vol zelfvertrouwen naar het publiek*)

SPARKY: Jullie moeten geen woord geloven van wat Doris zegt. Het tv-toestel was voor onze trouwdag, de ski's voor onze schoonzoon. Dat abonnement voor vijftig jaar op de muziekclub kan ik niet verklaren, maar ik ben nog heel goed bij de tijd. Mij kun je niet foppen. Zij is de liefste vrouw ter wereld, snap je, maar als zij naar de Club Med wil... wie ben ik dan om haar tegen te houden. (*Als SPARKY afgaat, terwijl iedereen hem uitzwaait en hartelijk “tot ziens” roept, wordt het LICHT gedempt zodat er allerlei schaduwen op het toneel ontstaan. Vanuit het halfduister komt ZUSTER DARLENE tevoorschijn. Ze draagt een nonnenhabijt*)

De Huizen In De Plezierstraat

Personages: ZUSTER DARLENE, MR. & MRS. MAYBERRY, REBECCA STANDING en GROEPSLEDEN

DARLENE: Nadat Vader en Moeder naar bed waren gegaan - 's avonds heel laat - verliet ik vaak mijn kamer en trok de wollen mantel aan die Oom Edgar helemaal uit Schotland voor me meegebracht had.

OOM EDGAR: 's Nachts, Darlene, lieverd van me, als de wolven de aarde commanderen, zal alleen deze mantel je beschermen tegen onheil.

DARLENE: En ik liep op mijn tenen door de gang langs de slaapkamer van Vader en Moeder, over de tegelvloer in de keuken en door de groene keukendeur die nooit piepte. En daar, op de achterveranda, trok ik mijn schoenen aan en liep ik het duister in. We hadden geen huisdieren dus er blafte niets. En de Wilsons naast ons waren heel oud en zij blaften ook niet meer. Dan, onder de oude eikenboom in onze achtertuin, draaide ik driemaal in het rond... (*DARLENE draait rond terwijl ze telt*) Een, twee... drie... En ik werd onzichtbaar... En alle wolven bleven weg net zoals Oom Edgar had gezegd. En dan liep ik stilletjes van schaduw naar schaduw terwijl ik in de zielen van de Plezierstraat keek waar we woonden toen ik nog kind was. Maar niet alles was altijd even plezierig in de Plezierstraat. Soms zat Mrs. Mayberry voor haar huis op de schommel op de veranda... tussen twee witte pilaren... schommelde heen en weer met een sigaar in haar linkerhand en haar roze badjas open tot haar middel.

MRS MAYBERRY: En Donald was vandaag de baas op kantoor en heeft vandaag wel honderd keer iets verkocht, nietwaar, Donald?

DONALDS BAAS: Gefeliciteerd, Donald. Jij bent de beste die we hebben. Neem een dikke sigaar van me.

MRS MAYBERRY: Zei Donalds baas vandaag.

MR. MAYBERRY: Nee maar, dank u wel, sir, heel graag.

MRS. MAYBERRY: Zei Donald vandaag... En veegde rode lippenstift van zijn wang net als gisteren.

DARLENE: En dan opende Mr. Mayberry de voordeur en zei...

MR. MAYBERRY: Rosemary? Ik denk dat ik maar naar bed ga. Het is een lange dag geweest. Je ziet er belachelijk uit met die stomme sigaar. En doe je badjas dicht. Wat zullen de burens wel niet denken.

DARLENE: Dan liep Mr. Mayberry naar boven naar zijn dromen die hij zich nooit herinnerde en Mrs. Mayberry liet de badjas van haar

schouders glijden zodat ze bloot was tot haar middel en de nacht kon zien hoe mooi ze was, en ze schommelde op de schommel en rookte haar sigaar. *(Men ontdekt REBECCA STANDING, die langzaam heen en weer staat te wiegen. Vaag hoort men Gregoriaans gezang)*

DARLENE: Twee blokken verderop woonde Rebecca Standing die altijd stond en nooit zat. En op de avond van Halloween zette ze een pompoen voor het zolderraam en zong urenlang Gregoriaanse gezangen wat in onze kinderoren meer als gejang klonk. Maar jaren later kwam ik er achter dat ze verpleegster was geweest. Eens, op een dag, toen ze al die pijn en dat lijden om zich heen zag, begon ze te huilen en kon niet meer stoppen. *(Het zingen van REBECCA STANDING gaat nu over in snikken)* Niemand klopte ooit aan de deur voor Rebecca Standing, Behalve ik. Op een Halloween nacht kwam ik terug nadat de hele stad al sliep en op haar zolder brandde nog licht dus ik klopte aan bij Mrs. Standing. *(men hoort geklop)* Het zolderraam ging open.

MRS STANDING: Darlene, ben jij dat, kind?

DARLENE: Ja, Mrs. Standing.

MRS STANDING: Je bent zo dapper als de duivel zelf. Ga morgen na schooltijd met me mee naar de markt, dan stelen we wat snoep en stoppen dat in mijn tasje. Zou dat niet leuk zijn? De regels overtreden? Je moet de regels wel overtreden, Darlene, anders wurgen ze je in je bed!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto